

ДЕТСКИ ЖИВОТЪ

сякашъ казваше му: — Стига,
половницитеѣ надига!

Но веднѣжъ въ една чиния
той поднесе и ракия.

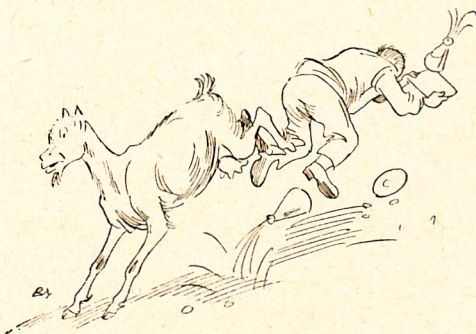
— Само гледашъ отъ страни,
мила моя! Я стани,
че за тебе ми е жалко, —
сръбни си, козице, малко!

И козицата неука
се наведе и засмука.
Дѣдо Петко ѣ досипа.
Сръбна тя, па се разрипа.
— Слушай, старче, лошо стана.
Тазъ коза е май пияна! —
рече келнера и скочи
още малко да наточи.
Но козата въ този мигъ
даде му единъ ритникъ,
после бутна седемъ маси,
стѣпи въ биренитѣ каси.
Десетъ сѣдлове изчупи.
Две казанчета съсъ супи
съ ядъ разлѣ козата стара...
— Де бре, викаше крѣчмаря,
бѣгайте кѣде мегдана,
че козата е пияна!

Полудѣлата козица
бутна нѣкаква паница,
па съсъ ревъ пиянски сѣщи
бързо полетѣ къмъ кѣщи.
Дигна прахулякъ въвъ двора.
Сетне влѣзе въвъ обора.
Тамъ заплака и запѣшка,
рита, врѣска и се трѣшка.
Три дни тѣй козата волна
се премѣта като болна.
После трѣгна тя немощна
изъ градината овоцна
и започна да яде
падналитѣ плодове.

— Тюхъ бре, само колко лесно,
туй животно стана бѣсно!
Та кога съмъ пийналъ, зеръ,
азъ не мязамъ ли на звѣръ?
Ето истината проста! —
тѣй си рече дѣдо Коста.
Отъ тогава се зарече
и не стѣпи въ крѣчма вече.
Азъ го срещнахъ оня день —
той изглежда подмладенъ.

Само случката остана
за козицата пияна.

Григоръ Угаровъ.